

Úvodní slovo

Milí přátelé,

rok 2023 se pomalu přehoupnul do své druhé poloviny. Dětem začaly dlouho očekávané letní prázdniny a nám pracujícím pomalu nastává čas dovolených a odpočinku stráveného nejčastěji doma u bazénku, v tuzemsku v kempech nebo v zahraničí u moře, ale i na poznávacích zájezdech nebo i na horách, podle toho co kdo máme rádi. Červenec i srpen jsou v podstatě nejteplejší měsíce v roce, proto se znovu do práce (většinou) vracíme opálení a nabití energií na zbytek roku. Letní prázdniny jsou nejdelšími prázdninami v roce a mohou trvat až 67 dnů včetně víkendů nebo také „jen“ 62 dnů.

Konkrétně pro mě bude nejdůležitější část z prázdnin přelom měsíců července a srpna. V té době nám do rodiny přibude nový člen, a to moje první vnoučátko, na které se všichni už moc těšíme.

Prázdniny však nejsou jen pro děti a pracující, ale také pro naše klienty na domovech, kterým také začíná takzvaný prázdninový režim. Ti však nejedí na dovolenou, ale na výlety po vlastech českých, pořádají se pro ně různé letní aktivity a turnaje, kde není důležité vyhrát, ale zúčastnit se a užít si společně strávený čas. O to nám všem jde především.

Na domovech se začíná zavařovat letní ovoce, pečou se buchty a jiné pochutiny, na kterých si všichni společně pochutnají u kávičky.

Chtěla bych pouto cestou všem popřát příjemně prožité letní dny ať už s rodinou, dětmi, přáteli nebo klidně i sami. Na cestách spoustu ujetých kilometrů bez nehod, ale vždy šťastný návrat domů.

Hana PROCHÁZKOVÁ
vedoucí technického oddělení

Kuželka zůstala Vidnavě

Letní hic a vedro k zalknutí provázelo 9. ročník turnaje o putovní kuželku, který se na konci června konal na zahradě Domova pokojného stáří sv. Hedviky ve Vidnavě. Sešly se zde tříčlenné týmy z našich charitních domovů, aby si poměřily síly a pobavily se. Závodníci při sestřelování kuželek předvedli, že věk je jen číslo. Možná si říkáte, že trefit kuželku není nic moc těžkého, ale představte si, že vám neslouží ruka, přišli jste kvůli nemoci o nohu nebo je vám o pár desítek let více. Zvládli byste to? Naši klienti nezapřou, že v sobě mají sportovního ducha a chtějí si život užít. Nejstarší účastníci bude na podzim 95 let, je upoutaná na kolečkové křeslo, má za sebou operaci očí a přesto pro nejlepší borce uháčkovala ceny v podobě kuželek. Medaile zase vyrobili klienti domácí aktivizační dílny, kde připravili i jednohubky s pomazánkou z vypěstované pažitky a ke kávě napekli výborné koláče ze zahradního ovoce. Na zahradě domova čekaly na soutěžící ke zpří-

jemnění atmosféry slunečníky a vodní mlha. Klání mělo jednoduchá pravidla. Hrál se na dvě kola a každý závodník měl tři pokusy na to, aby sestřelil co největší počet kuželek. Pečovatelky doprovázely seniory na start a aktivizační pracovnice Domova pokojného stáří sv. Hedviky, paní Markéta Kubalová, každému trpělivě vysvětlovala, jak nejlépe skórovat.

Bojovalo se nejen o nejlepší výsledky, ale hodnotil se i nejelegantnější tým, či nejstarší družstvo. Medaili za nejobdivnější styl získala paní Hermína z Charitního domu sv. Anežky, která si svůj věk vůbec nepřipouští. „Jsem stále mladá, já nestárnu. Mám ráda život,“ řikala s úsměvem. Cenu za nejelegantnější tým si odnesly dámy z Charitního domu sv. Anežky. Na třetím místě se umístil tým z Odlehčovací služby sv. Zdislavy. Druhé místo si vybojovali pánové z Domova pokojného stáří sv. Hedviky. Zlato a putovní kuželku a zároveň cenu pro nejstarší získalo druhé nasazené družstvo domácích.

Co nás čeká o prázdninách...

- **Kotlíkový guláš** si uvaří klienti Domova pokojného stáří sv. Hedviky ve Vidnavě
- **Canisterapie** si v srpnu budou užívat v Charitním domě sv. Anežky ve Vidnavě
- **Na výlety** po okolí se těší klienti Domova pokojného stáří sv. Františka v Javorníku
- **O krásách** Chorvatska, Řecka a Itálie se dozvědí uživatelé Denního stacionáře Šimon
- **Trampský večer** s hudbou čeká klienty Domova pokojného stáří sv. Hedviky

Čtěte dál...

- **Komunikace je základ** (str. 2)
- **Virtuální cesty po světě** (str. 3)
- **Rozhovor** (str. 5)
- **Koncert potěšil smysly** (str. 7)
- **Duchovní zamyšlení** (str. 8)

Komunikace je základ

Být dobrou pečovatelkou není jen o nákupu klientům, pomoci s hygienou, s domácností. Důležité je umět naslouchat, mít otevřené srdce a mluvit. Proto se pracovnice Charitní pečovatelské služby pod vedením supervizora pustily do tajů komunikace.

Každý občas máme den, kdy se nám nedaří. To je pak k nejrůznějším nedorozuměním krůček. I když víme, že problémy z domu si nemůžeme nosit do práce a naopak, ne vždy se nám to daří. Pokud se necháme problémy pohltit, trpí tím pak naši nejbližší, kolegové a v neposlední řadě se nepohoda odráží i v péči o klienty. „Rozumět si s druhým je základ každého

vztahu. Bohužel, postupem času se přestáváme ptát. Máme pocit, že druhého známe, že už vše víme, dokonce i to, co si myslí, ale není to tak,“ uvádí vedoucí Charitní pečovatelské služby Hana Netopilová a dodává: „Ve své hlavě skrýváme maličkosti, detaily, které se nám zdají zbytečné. Druzí se nás ptají, co nás trápí, zda je vše v pořádku a my jen řekneme, že je

vše v pohodě a za chvíli partnera nebo kolegu zasypeme palbou prohrěšků, kterých se údajně dopustil. Co tím chci říct? Že pro komunikaci je hodně důležité to, abychom se naučili sdělovat své pocity, myšlenky i plány a nenechat se jimi zavalit.“

Supervizi provedl pracovnice Charitní pečovatelské služby Petr Hýl a ty si jeho odborný přístup velmi chválily. „Zabývat se svým já, jít do hloubky, umět pojmenovat věci, zamyslet se a uvědomit si podstatné věci je velmi důležité. Jsem strašně moc ráda, že jsme se do tohoto tématu pustili. Pan Hýl prostě umí téma podat, vysvětlit a přiblížit,“ zhodnotila Pavla Macíková. „Teď už opravdu chápu, jak se můžeme před druhými vyjadřovat, aniž bychom skrývali skutečné pocity,“ připojila se Ana Maria Filo. Poučná byla supervize i pro Žanetu Kargerovou, podle níž by podobná sezení měli mít častěji. Supervizi si pochvalovala také Hana Machů, která si při slovech odborníka vybavila chování jedné ze svých klientek. „Když je člověk nazlobený nebo má nějaké problémy, vždy je to o tom, jak se k tomu postaví. Někdy spíše pomůže se někomu svěřit a ulevit si. Jsem ráda za tuhle supervizi, dala mi hodně i do osobního života,“ uvedla paní Machů.

Do konce roku čekají Charitní pečovatelskou službu ještě dvě supervize, z nichž jedna bude opět zaměřená na komunikaci. Ta je základem všech vztahů.

Den hudby voněl kávou a bezem

Světový den hudby se každoročně slaví 21. června. Hudební svátek vznikl v roce 1982 ve Francii. S malým předstihem ho 13. června oslavili v Charitním domě sv. Anežky.

V Charitním domě sv. Anežky se na hudební svátek pečlivě připravili. O víkendu si uvařili bezový sirup. Speciálně na slavnost si klienti s pomocí pečovatelek upekli koláč a samozřejmě nechyběla ani vůně kávy, kterou mají v domově moc rádi.

Světový den hudby je věnován oslavě hudby ve všech jejích formách a žánrech. Vždyť hudba je univerzálním jazykem, kte-

rý spojuje lidi napříč kulturami i zeměmi. Má schopnost ovlivnit naše emoce, vyvolává dávno zapomenuté vzpomínky, přináší radost, ale umí nás i rozplakat. Na slzy našťěstí nedošlo. Děti ze Základní umělecké školy Karla Ditterse ve Vídnavě svým vystoupením vykouzlily na tvářích všech klientů spokojené úsměvy a dočkaly se uznalého potlesku i sladké odměny.

Kalendárium

- **V roce 2019** obdržela Charitní pečovatelská služba na svou práci v terénu díky projektu Diecézní charity ostravsko-opavské dvě nová vozidla.
- **7. srpna 2020** proběhlo slavnostní otevření nově zrekonstruovaného Domova pokojného stáří sv. Františka v Javorníku. Rekonstrukce si vyžádala investici za 45,3 milióny korun. Domov nově získal i lůžkový evakuační výtah.

Stalo se ...

Šimon hraje rád fotbálek

Sportovního ducha v sobě nezaprou klienti Denního stacionáře Šimon. Jak je to jen trochu možné, vydají se do nedalekého šachového klubu a rozdají si to mezi sebou ve stolním fotbálku. Čas jim tady rychle utíká. Střídají se chvíle napětí a radosti. Když se zadaří gól a míček spadne do brány, pak jsou namísto vítězné pokřiky a objetí. Sportu zdar!

Virtuální cesty po světě

Vydat se na průzkum dna oceánu, na vesmírný výlet nebo na vrchol hor a přitom zůstat v pohodlí svého pokoje? Je to možné. S pomocí virtuálních brýlí a softwaru Kaleido se na nevsední zážitky mohou těšit i klienti Domova pokojného stáří sv. Hedviky.

Vidnavskému domovu se podařilo získat podporu ve třetí výzvě Ježíškových vnoučat, která fungují pod hlavičkou Nadačního fondu Českého rozhlasu. Tato nová výzva je věnovaná zážitkům a vzpomínkám. „Já jsem z toho úplně nadšená. Už dříve jsme měli podobné komerční nabídky, ale nemohli jsme si je dovolit. Je to velmi drahá záležitost. O to větší mám radost, že

to vyšlo,“ řekla nadšeně vedoucí domova Jaroslava Švecová k úspěchu, který má na svědomí koordinátorka péče Vladislava Koisová. To ona přišla s myšlenkou ucházet se o podporu v nové výzvě Ježíškových vnoučat. „Řekla jsem jí, ať zkusí napsat žádost sama. Vždyť co se může stát? Virtuální brýle jsme neměli, tak je mít nebudeme. Když mi volala, že nás vybrali,

měla slzy na krajíčku,“ chválí koordinátorku Jaroslava Švecová.

Člověku, který je upoután na invalidní vozík, či je odkázán pouze na lůžko, se díky tříměsíčnímu projektu Kaleido otevrou nové zážitky. Služba neposkytuje pouze cestovatelské, kulturní nebo relaxační programy, ale i trénink paměti, orientaci v nových situacích, vyjadřování a skupinové hry. Základní software obsahuje knihovnu se sedmdesáti třemi zážitky. Okoukat se prý nemohou, protože každých deset dní přibude v knihovně na dálku nahraný nový zážitek. „Díky Kaleidu se přesuneme do přírody, k moři. Klienti si mohou vybrat, jestli chtějí cestovat do známých míst nebo někam, kde ještě nebyli. Moc se mi líbí, že se najednou může zapojit až sedm klientů,“ řekla koordinátorka péče Vladislava Koisová.

Již nyní v domově přemýšlí, jak celý projekt uchopí. „Cestovatelské zážitky musíme volit opatrně podle toho, jak klienta známe. Pokud má někdo strach z výšek, určitě by nebylo dobré, aby stoupal na vrchol hor. Klienti za sebou mohou mít různá traumata, takže určitě nechceme vyvolat špatné vzpomínky. Naopak, klientům chceme dopřát, aby se díky projektu dostali do krásných míst, kam se jako mladí nedostali, a odnášeli si jen příjemné zážitky,“ uvedla Jaroslava Švecová.

Gratulujeme k úspěchu!

V Javorníku není čas na nudu

Prázdniny nejsou jen dobou dovolených a odpočinku, ale i časem výletů a zábavy. A přesně takové léto prožijí s klienty v Domově pokojného stáří sv. Františka.

V Domově pokojného stáří sv. Františka bude léto pohybové. Naplánovali totiž pro klienty výlety do přírody. „S klienty pojedeme k rybníkům do Černé Vody, podíváme se do Račího údolí,“ prozradila koordinátorka péče Jana Nepožítková.

Postarat se o seniory upoutané na kolečkovém křesle není právě snadné, proto se už nyní těší na návštěvu klientů Terapeutické

komunity Harmonie z Bílé Vody, kteří sem přijíždí pomáhat. „Cestu do kavárny a cukrárny spojíme s návštěvou výstavy ke 150. výročí Sboru dobrovolných hasičů v Javorníku, která je od července k vidění v budově soudu. Pokud někdo z komunity Harmonie hraje na hudební nástroj, tak nám určitě zahrájí při posezení na zahradě,“ dodala koordinátorka péče Jana Nepožítková.

Stane se ...

Den objímání zdarma

Na 5. července připadá Mezinárodní den objetí zdarma, který budou slavit i v Domově pokojného stáří sv. Hedviky. K vyjádření důvěry a přátelství tady ale nepotřebují svátek, klienti se s pečovatelkami běžně vítají i loučí objetím. Navíc jde o veskrze zdravou věc. Při objetí totiž dochází k uvolnění svalového napětí a vyplavuje se hormon oxytocin, který podporuje pocit klidu a spokojenosti.

Chlupáči jsou vítáni

V Charitním domě sv. Anežky se těší na chlupaté návštěvníky, kteří sem o prázdninách zamíří v rámci canisterapie a felinoterapie. Speciálně vycvičený pesek s kocourem dokáží už jen svou přítomností vyvolat dobrou náladu všude tam, kde je jí nedostatek. Smyslem a cílem canisterapie je zlepšení nebo udržení zdravotního stavu pacientů, a to tito chlupáči umí na výbornou.

6. CHARITNÍ

P U Ě

...putujeme do Jeseníku

sobota 23. září 2023

ve 14:00 mše svatá

v kostele Nanebevzetí Panny Marie v Jeseníku

následuje společné posezení ve farní zahradě

Přijďte s námi oslavit svátek patrona
Charity sv. Vincence z Pauly i 25 let
Denního stacionáře Šimon

 **Charita
Jeseník**

„Chci jim život zpříjemnit,“ říká o práci s uživateli stacionáře Radana Točoňová

Do Denního stacionáře Šimon jsem na domluvený rozhovor mohla přijít až v odpoledních hodinách, dopoledne patří všechna pozornost uživatelům, kteří se potýkají s nejrůznějšími postiženími, a tak to má být. U dveří mě přivítala usměvavá blondýnka. Zpočátku působila trochu nesměle a nervózně, ale jak se rozovídala, byla to jedna jízda. Z každého slova i gesta bylo cítit, že svou práci má opravdu ráda.

Když se na vás dívám, určitě se známe od vidění už dlouho, ale ze stacionáře to není.

Taky mám ten pocit. Možná je to z obchodu, vyučila jsem se prodavačkou a pak si udělala nástavbu podnikání v oboru.

Tím to bude. Z obchodu je ale dlouhá cesta k péči o mentálně postižené. Jak jste se dostala k práci v Charitě Jeseník?

Když jsem byla na mateřské se synem, udělala jsem si kurz pracovníka v sociálních službách. Praxi jsem dělala ve Sněžence (Domov Sněženska Jeseník, p.o. poskytuje sociální služby uživatelům s mentálním a kombinovaným postižením), kde jsem si vše osahala a zjistila, že tohle je ten směr, kterým chci jít. Po mateřské jsem nastoupila do terénní služby v Darmoději, ale nebyl to můj šálek kávy a odešla jsem ještě ve zkušební době, protože tahle práce nebyla na mou povahu. Já vidím vše v dobrém konci, ale tady to dobré konce nemělo. Nepřinášelo mi to naplnění. Pak se objevila nabídka sem do Šimona, zkusila jsem to a už jsem tady pět let.

Pět let je dostatečná doba na hodnocení. Víte, často od lidí slyším, že by nemohli pracovat se seniory nebo s lidmi s postižením. Nezvídali by tuto práci zejména psychicky, protože by jim bylo uživatelů líto. Jak se na takový názor díváte vy?

S lítostí bych jim moc nepomohla. Zpočátku jsem také měla z některých větší respekt, ale to proto, abych neudělala nějaký přešlap a neublížila jim. Přeci jen, každý z nich potřebuje osobitý přístup, každý je jinak zdatný. Naším uživatelům chci život zpříjemnit, vidět u nich úsměv na tváři. Baví mě pro ně dělat něco, co je posune. Proto také máme povinné kurzy.

Na vás je vidět, že svou práci máte ráda.

To ano. Do práce se těším, protože člověk nikdy neví, jaký den bude. Každý den je jiný. Stále se vzděláváme a pracujeme na sobě. Rozhodně se nenudíme.

Co vám v práci naposledy udělalo radost?

Tak teď třeba náš nový kalendář pro rok 2024, který jsme sestavili z receptů stacionáře. Tento rok jedeme ve smyslech a nej-

víc je u našich uživatelů podporovaná chuť, oni milují jídlo a ochutnávání. Každý měsíc jsme si s uživateli něco uvařili, upekli a pak jsme si udělali kavárničku a ochutnávali, jak se nám recept podařil. Mě osobně vaření moc baví, takže já jsem si to moc užívala. Mám ráda bylinky, takže jsme je přidávali do jídla, sušili je. Dělali jsme si třeba Šimo-

nův čaj. Když si prohlížíme kalendář, tak uživatelé poznávají své jídlo, vzpomínají, kdo zrovna s nimi byl, komentují to. Je to příjemné.

Nyní máte dva nové uživatele. Jak vnímáte jejich soužití s ostatními, kteří se znají již několik let a umí v kolektivu spolupracovat?

Rozhodně je to zpestření pro nás pro všechny. Noví uživatelé jsou u nás krátce, takže se společně sžívají, poznávají. Prozatím jsem nepozorovala žádnou zárlivost nebo něco zlého. Je to pro nás všechny oživení. Musím ale říct, že nám ve stacionáři omladili kolektiv.

Ptala jsem se, co Vás na práci těší, ale co je pro Vás osobně na této profesi nejtěžší?

Určitě je to komunikace. Tady u této práce je důležité nejen, co člověk řekne, ale i jak to řekne, jaký použije tón. Je důležité nepodávat věci příkazem. Musíme neustále přemýšlet, co komu kdo řekne. U každého postižení je komunikace jiná. Není možné

mluvit jako učitelka, ale jemně domlouvat a přátelsky.

Stalo se Vám někdy, kdybyste si řekla – Dost, končím tady?

Ne. Jsou občas dny, kdy jsou tady různé nálady, vzteky, ale člověk to bere tak, že to nemůže vztahovat k sobě. Prostě je to třeba brát tak, že to tak dotyčný uživatel má a nesmí si to připouštět, není to nic proti němu.

Nová budova Denního stacionáře Šimon se pomalu blíží do finále. Oproti původní stavbě bude tato mnohem větší, modernější. Jak se těšíte do nového působiště?

Všichni se moc těšíme. Bude to úplně nová zkušenost pro nás i pro uživatele, kterým je projekt šitý na míru jejich potřeb. Schodiště nahradí výtah. Ve staré budově jsme se s uživateli dostávali do patra přes zvedací plošinu a nyní bude vše jednodušší, bezbariérové, podle potřeb uživatelů. Na jejich přemístování budeme mít nový zvedací kolejnicový systém, s nímž jsem se poprvé setkala na stáži v Charitě Opava v denním stacionáři Mraveneček. Na ten se opravdu moc těším, protože manipulace s uživateli bude mnohem snazší.

Nejen prací je člověk živ. Prozradíte nám své koníčky?

Jednoznačně je to rodina a zahrada, skleník a psi. Rádi chodíme na výlety po Jesenícku. Oba s manželem jsme rybáři, takže chodíme rybařit na různá místa. Mám ráda ten božský klid. Tady jsem stále mezi lidmi a u ryb je člověk sám.

Před sebou máme prázdniny. Jak je strávíte?

Poprvé pojedeme celá rodina k moři. Chtěla jsem, abychom letěli letadlem, ale nakonec se vydáme autobusem. Pojedeme do Chorvatska na deset dní a co je skvělé, je tam i možnost rybařit. Moc se na to všichni těšíme.

Děkuji za rozhovor. Užijte si prázdniny.

Radana Točoňová – medailon

Pochází z Písečné, ale nový domov našla v Hradci – Nové Vsi, kde žije s manželem a dvěma dětmi. Dceři je dvanáct let a syn je o pět let mladší. Doma má velkou zahradu, skleník a dva psy, takže na zahálku není čas. Když si chce rodina odpočinout a nabrat nové síly, vyráží na ryby.

ROK 2023 S CHARITOU JESENÍK

Koledujeme pro Šimona

Tradiční Tříkrálová sbírka proběhla **od 1. do 15. ledna 2023**. Výtěžek sbírky bude využit na dofinancování výstavby nové budovy Denního stacionáře Šimon. Děkujeme za vaše otevřená srdce.

Vystavujeme povedená díla

Vernisáž děl 16. ročníku tříkrálové výtvarné a fotografické soutěže **proběhla v pondělí 13. února 2023** v Divadle Petra Bezruče v Jeseníku. Samotnou výstavu mohli návštěvníci zhlédnout do konce února.

Přednášíme o Domácí hospicové péči

O poskytování **Domácí hospicové péče** přednášela **16. března od 17 hodin v Hudebním sále Centra společných aktivit** zdravotní sestra Soňa Richterová. V listopadu pak proběhne přednáška v Javorníku.

Oslavujeme 10 let Charitního domu sv. Anežky

Oslava krásného výročí této služby a především **přednáška „Otevřeně o demenci“** proběhla **20. dubna 2023 v Kavárně u Verči ve Vidnavě**. Další přednáška pak bude **26. října v Javorníku**.

Podporujeme setkávání

Už **4. setkání klientů Charitní pečovatelské služby** se uskutečnilo **23. května** ve školící místnosti budovy Soudu v Javorníku. A opět bylo povedené, protože klienti se už těší na to příští.

Koncert pro stacionář

Benefiční koncert pro Denní stacionář Šimon proběhl v **jesenické kapli ve čtvrtek 8. června 2023**. Byla to možnost vychutnat si kulturní zážitek, ale také podpořit dobrou věc, třeba i zakoupením kalendáře.

Hrajeme kuželky

Domov pokojného stáří sv. Hedviky uspořádal v červnu svůj tradiční **Kuželkový turnaj**, na který pozval zástupce našich charitních domovů. Zlatá kuželka zůstala letos na Hedvice!

Putujeme do Jeseníku

6. Charitní pouť proběhne v září a tentokrát v Jeseníku. Těšíme se na setkání s vámi!

Otvíráme se veřejnosti

Domov pokojného stáří sv. Františka oslaví v říjnu svátek svého patrona a zve vás na **Den otevřených dveří**. Pokud bude počasí přát, bude to spojeno s malou zahradní slavností.

Přestřiháváme pásku

Možná už na konci listopadu slavnostně přestřihneme pásku nové budovy Denního stacionáře Šimon a na toto slavnostní otevření vás srdečně zveme! Vždyť i vy jste se zasloužili, že nová budova stojí.

Koncert potěšil smysly

Letošní rok je převážně věnován Dennímu stacionáři Šimon, který slaví 25. výročí svého založení. Při této příležitosti se v jesenické Kapli uskutečnil benefiční koncert, jehož výtěžek půjde na dofinancování stropního kolejnicového závěsného systému.

Pracovníci Denního stacionáře Šimon připravili program tak, aby návštěvníci mohli zapojit všech pět smyslů, což je i nosné téma celoročního projektu stacionáře. Oči a sluch všech hostů potěšily svým skvělým vystoupením mladí umělci, kteří vystoupili bez nároku na honorář, za což si zaslouží velké díky. Nejprve se předvedly dívky ze Soukromé základní umělecké školy – taneční, s.r.o. pod vedením Zuzany Fritscherové. Spolu s Vítom Hanulíkem ze Základní umělecké školy Javorník

vystoupili jeho studenti – Tereza Juřenová, tato od pohledu křehká dívka skvěle válí na baskytaru a miluje punk. Rockerka Kristýna Jatiová zahrála výborné sólo. Na kytaru hrál Dominik Černý. Skvělý hlas a svou vlastní píseň zazpívala i Tereza Blandová. Poté pódium obsadily Jesenické žestě pod vedením Františka Mecha. Na závěr vystoupilo trio Brejle v zeštíhlené podobě Víta Hanulíka a Jiřího Svobody.

Svou troškou k benefiční akci přispěli i

klienti, kteří vyrobili barevné podtácky a krásně vyzdobené pytlíky plné levandulové vůně. Skautky ze 14. oddílu Jitřenka pomáhaly s prodejem kalendářů s recepty ze stacionáře. Po koncertě čekal na hosty bohatý raut, kde mohli otestovat své chuťové pohárky. „Přípravy koncertu trvaly půl roku, ale klaplo to na jedničku,“ zhodnotila akci vedoucí Denního stacionáře Šimon Marta Nosková a prozradila, že výtěžek z prodeje činil 5 710 korun.

Ve středu 21. června nastal den, kdy jsme rozpečetili kasičky. Pod bedlivým dohledem a s pomocí vedoucího vnitřní správy Městského úřadu Jeseník Radima Otýpky a referentů Iva Grygy a Radka Peitla jsme spočítali výtěžek benefičního koncertu pro Denní stacionář Šimon.

Do dvou kasiček vložili návštěvníci akce celkem 9 028 korun, za což všem dárcům moc děkujeme. „Koncert se vydařil. Bylo cítit podporu lidí, kteří přišli. To, že dali i peníze do kasiček, byl pěkný bonus,“ uvedla ředitelka Charity Jeseník Helena Paschkeová. Díky si podle ředitelky zaslouží i mladí umělci, kteří vystoupili na koncertu. „Byli skvělí. To, že se vzdali nároku na honorář, bylo od nich pěkné gesto,“ dodala ředitelka Helena Paschkeová. Výtěžek sbírky půjde na dofinancování stropního kolejnicového závěsného systému v nové budově stacionáře. K částce, kterou ukrývaly kasičky, se přidává i polovina výtěžku za prodej kuchařského kalendáře a výrobků od klientů stacionáře.

Z mého pohledu

S koncertem nám pomohli přátelé

Když jsme se ve stacionáři v září 2022 začali přemýšlet, jak oslavíme 25. výročí, neměli jsme tušení, co vymyslíme. Postupně jsme se dostali až k nápadu, že zkusíme uspořádat benefiční koncert pro stacionář. Nápad musel chvíli uzrát a v prosinci jsme si zamluvili termín pronájmu Kaple v Jeseníku.

S omezeným rozpočtem jsme tedy přemýšleli, koho pozvat a oslovit. Všichni účinkující jsou z okruhu našich známých či přímo rodinných příslušníků. A byla jsem velmi mile překvapena, jak se zhostili svého účinkování a nezdráhali se ani chvíli a souhlasili, že si udělají čas a přijdou vystoupit. Za to jsem velmi vděčná a moc to pro mě znamená.

Aby nebyl koncert jako každý jiný, zaměřili jsme jej na všechny smysly. Aktivizace všech smyslů je v chodu našeho stacionáře věc, se kterou pracujeme dnes a denně. Dobrovolnice, které k nám dochází, na

kreslily obrázky smyslů a pomáhaly uživatelům s kreslením motivů na pytlíčky, které se plnily vonnou levandulí.

Naši uživatelé se podíleli na přípravě a zažehlování barevných podložek pod hrnečky. Jako hlavní věc, kterou jsme chtěli na koncertě uvést, byl náš kalendář s recepty ze stacionáře. S pracovníky i uživateli jsme začali vařit a fotit jídla v říjnu a v lednu jsme měli hotovo.

Při tvorbě kalendáře mi velmi pomohl pan Weiser z firmy Wazy. I přes několik komplikací nám první, ještě teplé výtisky kalendáře, přivezl před koncertem přímo do Kaple. Se samotným prodejem nám v Kapli pomohly skautky ze 14. oddílu Jitřenka v Jeseníku.

Celým čtvrtéčným dnem nás provázeli a pomáhali nám kolegyně z ostatních středisek, za což velice děkuji. Den koncertu byl totiž dnem, kdy bylo celé náměstí neprůjezdné a konal se tady Závod míru.

Bohaté občerstvení nám připravili rodiče našich uživatelů, kolegyně a Vývařovna AVE.

Děkujeme tedy všem, kteří nám nezištně pomohli a vystoupili na podporu Denního stacionáře Šimon: Soukromé základní umělecké škole – taneční z Jeseníku, Jesenickému kvintetu, Základní umělecké škole Javorník a Jeseník a skupině Brejle. Veškerý výtěžek ze vstupného a z prodeje výrobků poputuje na dofinancování stropního kolejnicového systému do uživateli velmi oblíbené senzorické místnosti v nové budově stacionáře Šimon.

Podložek pod hrnečky, levandulových pytlíčků i kalendářů máme stále dost. Klidně se zastavte.

Markéta Kovalčíková
pracovnice Denního stacionáře Šimon

Duchovní zamyšlení

Každý z nás je pozvaný do Božieho útočiska

Lide, v každý čas v něho doufej, vylévej před ním své srdce! Bůh je naše útočiště.

Žalm 62,9

V živote prechádzame rozličnými etapami. Niektoré sú radostné a príjemné, dali by sa prirovnať k slnečnému letnému dňu. Vychutnávame si pokoj a radosť, nastavujeme svoju tvár hrejivým lúčom a všetky tiene padajú za nás. Lenže nie všetky dni v našich životoch sú také, i keď by sme si to veľmi priali. Prichádzajú i nečakané búrky, ktoré nami otrasú, zmenia našu životnú situáciu na nepoznanie a odplavia z našich životov to, čo nám ešte pred nedávnom spôsobovalo radosť. Žalmista veľmi dobre pozná chvíle plné útrap a povzbudzuje svojich súčasníkov, ale aj nás. V živote je veľmi dôležité, ak sa máme s kým podeliť o svoje radosti a starosti. Zdieľaná radosť sa stáva dvojnásobnou a zdieľaný smútok polovičným. Biblia nám prináša radostnú správu, že bez ohľadu na životnú situáciu je tu Boh, ktorý je našim útočiskom. V neho môžeme dúfať a pred ním máme príležitosť vyliť svoje srdce. On je tu a rozumie. Na svete je mnoho ľudí, ktorí žiaľ nie sú obklopení empatickými priateľmi, s ktorými by mohli zdieľať svoje životy a načerpať povzbudenie. Dobrou správou je, že i ľuďmi najopustenejší človek môže svoje srdce vyliť pred Bohom a Boh mu poskytne útočište. Každý z nás je pozvaný do Božieho útočiska. I v prípade, že sme obklopení mnohými dobrými priateľmi, Boh je ten, ktorý nám dáva dokonalý úkryt a jeho ucho je vždy naklonené, aby nás vypočulo a pochopilo. Pred ním môžeme vyliť i to, čo by sme pred najlepším priateľom nevypovedali. On nás dokonale pozná a čaká na naše zdieľanie. Vníma naše potreby a otvára svoju otcovskú náruč, aby sme sa do nej uchýlili a načerpali silu a pokoj. Nech je pre nás tento letný čas príležitosťou pookriať na tele i na duchu. Nech nám Hospodin dopraje odpočinutie, ktoré potrebujeme, aby sme mohli byť i my pre iných útočiskom s otvoreným srdcom a nakloneným uchom.

Mgr. Daniela Havirová

farárka Českobratrskej cirkve evangelickej v Jeseníku

Poděkování

Dárek pomůže seniorům

Finanční dar udělá vždy radost. Domov pokojného stáří sv. Hedviky získal z Diecézní charity ostravsko-opavské darem ze sbírkového účtu částku 35 838 korun.

„Dar nám udělal velkou radost, protože jsem mohla pro domov pořídit věci, na které nám normálně nezbyývají finance,“ řekla vedoucí domova Jaroslava Švecová. Zdravotní sestry se díky tomu dočkaly převazového vozíku. Na každém patře domova bude minirotoped, aby klienti mohli procvičovat nohy. „Pro klienty jsem koupila i osm vyvýšených záhonů na dvůr a zahradu, aby se mohli věnovat zahradničení, a nakonec jsem koupila i dva dřevěné kalendáře, protože zatím máme jen jeden v prvním patře,“ dodala Švecová.

Krátce

Hrát jde i na kbelíky

Slunečné dopoledne plné hudby si užili klienti Domova pokojného stáří sv. Františka v Javorníku. Přišli za nimi děti ze Základní školy ve Vápenné, které navštěvují hudební kroužek paní učitelky Eleny Hejrové – MH Studio.

Školáci se nejdříve s klienty a pečovateli vypravili na procházku po městě. Osvěžili se u kašny, dali si zmrzlinu v kavárně Kavka a pak se už pustili do koncertování. „Děti z MH Studia hrály netradičně na kbelíky i tradičně na flétny. Vystoupení bylo opravdu vydařené a děkujeme tímto dětem i paní učitelce, že k nám zavítaly a budeme se těšit na příští návštěvu,“ uvedla koordinátorka péče Jana Nepožítková.

Listárna

Rád bych touto cestou vyjádřil velkou pochvalu a díky pečovatelkám Evičce, Janičce a celému kolektivu Odlehčovací služby sv. Zdislavy za péči, ochotu, laskavost, milý a usměvavý přístup k mé osobě. Jsem zde na druhém pobytu a mohu všem vřele doporučit. Ještě jednou moc děkuji a těším se na další pobyt.

Valíček Jan

Poděkování

Pomoc pro pacienty

Domácí zdravotní a hospicová péče získala v rámci projektu „Pomůcky a vybavení pro paliativní pacienty“ dotaci, za které nakoupila tři polohovací lůžka s antidekubitními matracemi, infuzní stojan, invalidní mechanický vozík, injekční lineární dávkovač, kyslíkový koncentrátor a dva odlehčené kyslíkové koncentrátory. Tento projekt byl realizován za finanční podpory Ministerstva zdravotnictví České republiky.

MINISTERSTVO ZDRAVOTNICTVÍ
ČESKÉ REPUBLIKY

Hledáme

Zdravotní sestru do týmu

Do našich domovů ve Vidnavě (Domov pokojného stáří sv. Hedviky a Charitní dům sv. Anežky) hledáme posilu do týmu zdravotních sestřiček.

Pokud máte středoškolské, vyšší odborné nebo vysokoškolské vzdělání – odbornou způsobilost k výkonu všeobecné sestry dle zákona č. 96/2004 Sb., máte ráda zajímavou a poklidnou práci, jste komunikativní, samostatná, odpovědná, ideálně s praxí u lůžka (nebo si ji uděláte u nás), pak neváhejte kontaktovat vedoucí našich zdravotních služeb: **Radka Trunečková**, tel.: **731 729 436**, mail: **radka.trunekova@jesenik.charita.cz**.

Vaší náplní práce bude ošetrovatelská péče a přesné plnění ordinace lékaře, vedení předepsané ošetrovatelské dokumentace klientů a komunikace s lékaři a rodinou.

Nabízíme práci na celý úvazek, zájemci stabilní organizace, hrazené profesní vzdělávání, odborný růst a zaměstnanecké výhody (příspěvek na obědy, 5 týdnů dovolené apod.).

Neváhejte a přidejte se do týmu skvělých zdravotních sester na našich domovech!